

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010591
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313010591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2014, v trestnej veci obž. E. G., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/145/2013 zo dňa 20.02.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanej E. G., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom
P. XXX/XX, R.,

u k l a d á :

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, l/, n/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 1 (jeden) rok.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej E. G..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/145/2013 zo dňa 20.02.2014 bola obžalovaná E. G. uznaná vinnou zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase o 16.48 hod. viedla osobné motorové vozidlo Škoda Felícia EČ 758 AS po ceste 1/74 v km 32,90 ul. R. v R. v smere na obec R., ktorého vedeniu a situácii v cestnej premávke nevenovala náležitú pozornosť, s vozidlom pri odbočovaní vľavo prešla k pravej krajnici a odtiaľ vykonávala odbočovací manéver doľava k firme BEKY, pričom po prejdení do ľavého protismerného jazdného pruhu došlo k zrážke ľavou časťou jej vozidla s motocyklom zn. Yamaha EČ SV-919 AB, ktoré

viedol vodič H. G., ktorý v danom čase predbiehal na ul. R. v R. v ľavom jazdnom pruhu taktiež v smere na obec R. vozidlo Škoda Roomster, ktoré jazdilo za motorovým vozidlom Škoda Felícia, kde následkom tejto zrážky vodič H. G. utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol.

Za to jej bol uložený podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j/, l/ n/, § 38 ods. 2,3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených H. G. a C. G. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná a okresný prokurátor. V písomných dôvodoch obžalovaná mimo iného uviedla, že má za to, že svojím konaním nenaplnila pojmové znaky prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona a pri odbočovaní sa dopustila len priestupku podľa § 19 ods. 3 z. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke tým, že sa pred odbočovaním vľavo nezaradila čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre smer jazdy. Opätovne poukazuje na svoje výpovede a pri odbočovacom manévri si len troška nadbehla doprava, ale to nebolo príčinou nehody. Naopak, bol to vodič motocykla, ktorý porušením ustanovenia § 15 ods. 5 písm. a/, c/, d/ zákona o cestnej premávke zapríčinil dopravnú nehodu tým, že ju obiehal, aj keď nesmel obehovať. Zo znaleckého posudku z odboru doprava cestná vyplýva, že ak by sa vodič motocykla pohyboval povolenou rýchlosťou, mohol by havarijným brzdením zastaviť pred miestom zrážky. Bezpečným polovičným plynulým spomaľovaním by do miesta zrážky zastaviť nemohol, avšak po jeho príchode na miesto zrážky, by vozidlo Škoda Felícia, v prípade pokračovania jeho pohybu plynulou jazdou, už stihlo vozovku opustiť vľavo. Dopravnú nehodu zapríčinil vodič motocykla porušením dôležitej povinnosti. Pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo navrhla zrušiť napadnutý rozsudok čo do viny a trestu a vec postúpiť inému orgánu na prejednanie priestupku.

Okresný prokurátor podal odvolanie len čo do výroku o treste a aj napriek spoluzavineniu dopravnej nehody vodičom motocykla a pri zohľadnení poľahčujúcich okolností, došlo k smrteľnému následku. V danom prípade obžalovaná E. G. sa skutku dopustila pri výkone vodičskej činnosti a tak je namieste, aby popri podmiennečnom treste odňatia slobody bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že len odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol prvostupňovým súdom posúdený ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy (čiastočne doplnené na verejnom zasadnutí pred krajským súdom) v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli okresným súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne súd I. stupňa vyvodil skutkové okolnosti, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti krajský súd považuje za správne a s nimi sa stotožnil. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, pričom odvolací súd na toto rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých skutočností, odkazuje.

V postupe prvostupňového súdu neboli zistené žiadne chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť výroku rozsudku o vine obžalovanej. Vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Trestným poriadkom.

Odvolací súd konštatuje, že z takto vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná spáchala skutok v takom rozsahu, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Uvedený záver môžeme konštatovať predovšetkým na základe znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná, ktorý v závere konštatuje, že vodička vozidla Škoda Felícia pred vybočením cez vozovku od jeho pravého okraja nezaregistrovala motocyklistu, ktorý jazdil v rovnakom smere a v tom čase sa k nej približoval zozadu v ľavom jazdnom pruhu, kde následne došlo ku zrážke. Príčinu predmetnej dopravnej nehody nie je možné z technického hľadiska stanoviť jednoznačne. Kolíziu vyvolala vodička vozidla Škoda Felícia vojením do koridoru jazdy motocykla, ktorý ju ľavým jazdným pruhom predchádzal, ale v prípade jazdy motocyklistu rýchlosťou v danom úseku maximálne dovolenou, tento mohol predmetnej dopravnej nehode zabrániť. Vodička vozidla Škoda Felícia bezprostredne pred dopravnou nehodu, čo sa týka odbočovania vľavo, jazdila nesprávnou technikou jazdy, nakoľko sa pred odbočovaním nezaradila k stredu vozovky, ale najprv zašla na jej pravý okraj a plynule pokračovala v pohybe oblúkom cez vozovku vľavo. Vodička mohla predmetnej dopravnej nehode zabrániť v prípade, ak by v ľavom jazdnom pruhu zozadu sa blížiacemu motocyklistu včas zaregistrovala a zotrvaním pri pravom okraji alebo v pravom jazdnom pruhu vozovky nevošla do ľavého pruhu, koridoru jeho jazdy. Z výpovede svedka E. X. vyplýva, že zaregistroval zvuk motocyklistu a sledoval vozidlo pred ním. Vozidlo, ktoré viedla obžalovaná, zrazu natočilo vľavo, motocyklista začal prudko brzdiť a v tom došlo k zrážke. Obžalovaná predtým, ako odbočovala vľavo, si nadišla mierne vpravo a s vozidlom bola asi polovicou za bielou čiarou.

Krajský súd doplnil dokazovanie a okrem iného prehrál aj videozáznam z priemyselnej kamery umiestnenej v areáli firmy BEKY, ktorá zachytila časový úsek dopravnej nehody. Z obrazového záznamu jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná pre odbočením vľavo do areálu tejto firmy spomalila a prakticky skoro s celým motorovým vozidlom zašla za pravý okraj vozovky a potom plynule oblúkom odbočila vľavo a následne došlo k zrážke s motocyklistom, ktorý narazil do ľavej časti motorového vozidla. Teda neobstojí tvrdenie obžalovanej, že si len mierne nadbehla doprava, pred odbočením doľava, pretože to vylučuje uvedený obrazový záznam. Práve tým, že obžalovaná prakticky zašla celým svojim motorovým vozidlom pred odbočením vľavo najprv na pravú stranu vozovky, znemožnilo jej spozorovanie toho, že v tom čase už bolo motocyklistom predbiehané za ňou jazdiace vozidlo Škoda Roomster. Teda ani nebohý motocyklista v čase predbiehania nemohol predpokladať, že obžalovaná má úmysel odbočovať vľavo, pretože tomu nenasvedčovala technika jej jazdy motorovým vozidlom.

Podľa § 19 ods. 1 z. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pred odbočovaním a počas odbočovania je vodič povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Vodič je povinný pri odbočovaní dbať na zvýšenú opatrnosť. Vodič vozidla idúceho za vozidlom, ktoré odbočuje, musí dbať na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou nesmie ohroziť vodiča odbočujúceho vozidla.

Podľa odseku 3 citovaného hore uvedeného ustanovenia, pred odbočovaním vpravo vodič je povinný zaradiť sa čo najbližšie k pravému okraju vozovky. Ak pritom musí s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu vybočiť zo smeru svojej jazdy vľavo, vždy dáva len znamenie o zmene smeru jazdy vpravo. Pred odbočovaním vľavo vodič je povinný zaradiť sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu a šírku vozovky. Ak vodiči protiidúcich vozidiel odbočujú vľavo, vyhybajú sa vľavo.

Podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe v podobných prípadoch všeobecne platí, že ak vodič reaguje nesprávne na nebezpečnú situáciu, ktorú vyvolal iný účastník cestnej premávky porušením jej pravidiel, a v dôsledku toho nezabráni dopravnej nehode, hoci pri správnej reakcii bolo možné nehode predísť, možno ho robiť za nehodu zodpovedným iba potiaľ, pokiaľ mu za voľbu nesprávneho riešenia vzniknutej situácie možno pričítať zavinenie. Aj keď nehodu takto spoluzavinil nesprávnou reakciou na vzniknutú situáciu, nemožno spravidla posudzovať jeho konanie ako porušenie dôležitej povinnosti.

Z konania obžalovanej je teda zrejmé, že nedodržala zákonom stanovený postup pri odbočovaní, čo bolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Na druhej strane je tiež potrebné poukázať aj na to, že na vzniku dopravnej nehody sa spolupodieľal aj nebohý vodič motocykla, ktorý v danom úseku cesty jazdil vyššou ako dovolenou rýchlosťou, čím je aj miera zavinenia obžalovanej na následkoch dopravnej nehody týmto znížená. Okolnosť, že poškodený nebohý motocyklista spoluzavinil dopravnú nehodu porušením pravidiel cestnej premávky, neznamená sama osebe zánik trestnej zodpovednosti vodiča motorového vozidla, ktorý sa zavinene podieľal na vzniku dopravnej nehody a jej následkoch

na zdraví poškodeného. Táto okolnosť ovplyvňuje len mieru zavinenia obvineného vodiča, ktorú možno zohľadniť pri kvalifikácii činu a pri úvahách o výmere trestu.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, a rovnako tak aj pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovanej E. G., keď takéto konanie obžalovanej posúdil ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaná tým, že ako vodič motorového vozidla inému z nedbanlivosti spôsobila smrť, naplnila po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zákona. V zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona sa preto znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná. Zo správy Mestského úradu Snina vyplývajú iba všeobecné údaje vzťahujúce sa na osobu obžalovanej, ktorá nebola riešená v priestupkovom konaní komisiou verejného poriadku. Z pracovného posudku zamestnávateľa je zrejmé, že obž. G. je tichej povahy, v kolektíve obľúbená a ochotná vždy pomôcť. Podľa evidenčnej karty vodiča obžalovaná nemá žiaden záznam.

Krajský súd však v dôsledku opodstatnenosti dovolania prokurátora zrušil výrok o treste a v kontexte vyššie uvedeného preto opätovne uložil obžalovanej E. G. podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Odvolací súd zastáva názor, že takto uložený trest v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zistenie, že išlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovanej, na hodnotenie osoby obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaná v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Krajský súd sa stotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora a má za to, že v danom prípade mal byť ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Vzhľadom aj na to, že obžalovaná nemá žiaden záznam v evidenčnej karte vodiča, z čoho možno odôvodnene vyvodiť, že sa jedná o disciplinovaného vodiča, uložil uvedený trest zákazu činnosti na samej spodnej hranici, t.j. vo výmere jedného roka, ktorý považuje za primeraný.

K odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd v celom rozsahu poukazuje na vyššie uvedené skutkové a právne závery ohľadne viny obžalovanej. Aj keď možno pričítať určitú mieru spoluúčasti poškodeného na vzniku dopravnej nehody nedodržaním povolenej rýchlosti jazdy, v danom prípade kolíziu situáciu spôsobila obžalovaná nesprávnou technikou jazdy pri odbočovaní doľava. Ak by sa totiž pri odbočovaní zaradila čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jej smer jazdy, vodič motocykla by mal možnosť ju spozorovať na dostatočnú vzdialenosť a tomu prispôsobiť, prípadne prehodnotiť aj svoj predbiehací manéver.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.